

meget beklage, om det ved fortsat Forhandling om denne Sag ikke skulde kunne lykkes at opnaa Enighed om dette Forslag, og jeg ser slet ikke, at der kan være nogen som helst Fare deri, set fra Statskassens Side. Det viser sig jo nemlig, at Stigningen af Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse er i jævnt men stadig Nedgang. Fra 1894 til 1895 har Stigningen været med et rundt Tal 350,000 Kr., men fra 1895 til 1896 har den kun været 300,000 Kr., og fra 1896 til 1897 har den været 260,000 Kr. Det viser sig altsaa, at Stigningen i disse Udgifter er i jævnt Nedgang, og den Tid er maaske næppe saa langt borte, hvor de ville holde sig nogenlunde paa samme Stadium. Det er jo muligt, at naar vi naa 1901, og Loven altsaa har virket i 10 Aar, at der da i det Aar vil komme en ekstraordinær Stigning, navnlig begrundet i, at en Del af dem, der modtog Fattighjælp, da Loven traadte i Kraft, derefter kan have søgt at klare sig selv for, naar 10 Aar vare gaaede, at kunne faa Alderdomsunderstøttelse. Men jeg tror nu ikke, det er saa farlig mange, der have kunnet gøre det. Men selv om vi altsaa i 1901 skulde faa en ekstraordinær Stigning, ser jeg ikke, at det skulde kunne virke afskrækkende paa Lovgivningsmagten, saaledes at vi skulde nægte at yde et Tilskud af Halvdelen af Udgifterne; selv om vi yderligere skulde komme til at anvende $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill. til Alderdomsunderstøttelse, ja, jeg vil sige, selv om vi skulde komme til at anvende 1 Mill. Kr. til, tror jeg nok at turde sige, at disse Penge ere betydeligt bedre anvendte end en Del af de Millioner, vi ellers aarlig anvende af Statens Penge. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde gældende, at vi ville søge at paatvinge Regeringen denne Bevilling, og han fandt dette meget uheldigt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem her har Ret. Vi ville ikke paatvinge Regeringen den, men vi ville søge at forhandle os til Rette baade med Regeringen og med det andet Ting om denne Sag. For øvrigt synes det mig, det lød noget mærkeligt at høre det ærede Medlem tale om, at vi her vilde paatvinge nogen noget, det ærede Medlem, som tidligere har været med til at paatvinge Landet Foranstaltninger ganske anderledes mod dette Tings Vilje og af meget mere vidtrækkende Betydning end det, her er Tale om. Jeg vilde endda kunne have forstaaet, om en af Lovens oprindelige Modstandere eller enkelte af dem, som tidligere have stemt mod Loven, her vilde

bekæmpe et Forslag som dette, for deri vilde der i alt Hald ligge en politisk Tanke. Men at Medlemmer, som have været med til at stemme for Loven, saaledes som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, nu ville staa op og bekæmpe et Forslag, som er af den allerstørste Betydning for denne Sag, forstaaer jeg ganske vist ikke.

Jeg skal derefter vende mig til det Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 140, og jeg maa da først der udtale min Forundring over det Held, den højtærede Indenrigsminister har haft med denne Sag, i Fjor fremkom der fra den ærede Minister — som det i øvrigt ogsaa blev oplyst af den ærede Ordfører — et noget lignende Forslag til Finanslovens 3dje Behandling, og dette Forslag gik ud paa at bevilge 150,000 Kr. som første Bidrag af en samlet Bevilling paa 1,140,000 Kr., og denne Sum var igen Begyndelsen til en planlagt Udgift paa i alt 2,375,000 Kr., og saa tilføjede den ærede Ordfører, som det synes mig ret træffende, at hvad disse 2,375,000 Kr. atter vare en Begyndelse til, det var der intet Menneske, der kunde sige. Den højtærede Ordfører motiverede i Fjor hele Finansudvalgets Modstand mod dette Forslag med at erklære, at et saa betydningsfuldt Forslag burde fremkomme saaledes, at der kunde være Tid til at drøfte det udførlig — det blev i Fjor stillet af den højtærede Minister under den 31te Januar, og det var altsaa baade efter Ordføreren og Udvalgets Mening saa sent, at der ikke var Tid til at undersøge denne Sag tilstrækkelig — og Ordføreren sluttede saa med at sige, at denne Sag burde helst afgøres paa et særligt Lovforslag. Hvorledes har nu den højtærede Minister taget Hensyn til disse Udtalelser fra Ordføreren Side? Ja, det er jo os alle bekendt, at noget særligt Lovforslag er der jo ikke kommet, og hvad det angaar, at vi skulle have Tid til at drøfte et saa stort Forslag, ja saa har den højtærede Minister, der i Fjor stillede sit Forslag den 31te Januar, i Aar ventet til den 28de Februar. Forslaget er i Aar kommet saa sent, at vi ikke en Gang have haft Tid eller Lejlighed til at drøfte mulige Ændringer med den højtærede Minister. Der har selvfølgelig heller ikke kunnet være Tale om, at det Underændringsforslag, jeg her har stillet, har kunnet blive drøftet med den højtærede Minister. Der er et andet Punkt, jeg gerne her vilde fremdrage. Blandt alle de Deputationer, der have været herovre, have vi i Vinter ogsaa